

Jurisprudentie

Zaak T-584/10

Mustafa Yilmaz
tegen

Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO — Oudere nationale en internationale woordmerken MATADOR — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Geen soortgelijke waren — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”

Samenvatting – Arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 3 oktober 2012

- Gemeenschapsmerk — Inschrijvingsprocedure — Intrekking, beperking en wijziging van merkaanvraag — Verzoek tot beperking van opgave van waren of diensten — Modaliteiten*
(Verordening nr. 207/2009 van de Raad, art. 43, lid 1; verordening nr. 2868/95 van de Commissie, art. 1, regel 13)
- Gemeenschapsmerk — Beroepsprocedure — Beroep bij de Unierechter — Bevoegdheid van het Gerecht — Toetsing van rechtmatigheid van beslissingen van kamers van beroep — Inaanmerkingneming door het Gerecht van feitelijke en juridische gegevens die niet voordien voor instanties van het Bureau zijn aangevoerd — Daarvan uitgesloten*
(Verordening nr. 207/2009 van de Raad, art. 65)
- Gemeenschapsmerk — Definitie en verkrijging van gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgronden — Oppositie door houder van gelijk of overeenstemmend ouder merk dat is ingeschreven voor zelfde of soortgelijke waren of diensten — Soortgelijkheid van betrokken waren of diensten — Beoordelingscriteria*
(Verordening nr. 207/2009 van de Raad, art. 8, lid 1, sub b)
- Gemeenschapsmerk — Beslissingen van het Bureau — Beginsel van gelijke behandeling — Beginsel van behoorlijk bestuur — Eerdere beslissingspraktijk van het Bureau*
- Gemeenschapsmerk — Definitie en verkrijging van gemeenschapsmerk — Relatieve weigeringsgronden — Oppositie door houder van gelijk of overeenstemmend ouder merk dat is ingeschreven voor zelfde of soortgelijke waren of diensten — Gevaar voor verwarring met ouder merk — Beeldmerk TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO — Nationaal en internationaal woordmerk MATADOR*
(Verordening nr. 207/2009 van de Raad, art. 8, lid 1, sub b)
- Gemeenschapsmerk — Beslissingen van het Bureau — Rechtmatigheid — Eerdere beslissingspraktijk van het Bureau — Discriminatieverbod — Geen invloed*

1. Zie de tekst van de beslissing.
(cf. punt 19)
2. Zie de tekst van de beslissing.
(cf. punt 33)
3. Zie de tekst van de beslissing.
(cf. punt 43)
4. Zie de tekst van de beslissing.
(cf. punten 59, 60)
5. Bij de gemiddelde Europese consument bestaat geen gevaar voor verwarring in de zin van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 inzake het gemeenschapsmerk tussen het beeldmerk TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO, waarvan de inschrijving als gemeenschapsmerk is aangevraagd voor „tequila uit Mexico, alcoholhoudende cocktails met tequila uit Mexico en tequilalikeuren uit Mexico” van klasse 33 in de zin van Overeenkomst van Nice, en het woordmerk MATADOR, dat eerder in Duitsland werd ingeschreven en vervolgens als internationaal merk met rechtsgevolgen in een aantal Europese landen voor „bieren; minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken; vruchtendranken en vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken” van klasse 32 in de zin van die Overeenkomst.

Gelet op het geheel aan relevante factoren die de onderlinge verhouding tussen de waren kenmerkt, zoals deze in de punten 63 tot en met 69 van het arrest van het Gerecht van 18 juni 2008, Coca-Cola/BHIM – San Polo (MEZZOPANE), T-175/06, zijn onderzocht, moeten bier en wijn worden geacht niet soortgelijk te zijn in de zin van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009.

De verschillen tussen de in casu te vergelijken waren zijn, gelet op alle relevante factoren die hun verhouding kenmerken, duidelijker en groter dan die welke, zoals het Gerecht in voornoemde zaak heeft opgegeven, tussen bier en wijn bestaan, zodat deze verschillen het nog onwaarschijnlijker maken dat het relevante publiek kan menen dat eenzelfde onderneming beide soorten drank gelijktijdig produceert en verkoopt.

Hoewel de in casu te vergelijken waren tot dezelfde algemene drankencategorie behoren, meer bepaald deze van de alcoholhoudende dranken, verschillen zij met name wat hun basisingrediënten, productiemethode, kleur, geur en smaak betreft, zodat de relevante consument hen als verschillend waarneemt. Deze waren worden normaal niet in dezelfde winkelrekken van de drankenafdeling van de supermarkten en andere drankenverkooppunten aangeboden. Wat het gebruik ervan betreft is een belangrijk onderscheidend kenmerk dat bier de dorst lest, wat normaal niet het geval is voor de door het aangevraagde merk aangeduide alcoholhoudende dranken. Ook al kunnen deze waren weliswaar op dezelfde plaatsen, onder dezelfde omstandigheden en om eenzelfde behoefte te voldoen – bijvoorbeeld om als aperitief of bij een maaltijd te savoureren – worden geconsumeerd, toch behoren zij niet tot dezelfde categorie van alcoholhoudende dranken en de consument neemt ze waar als verschillende waren, zoals het Gerecht inzake bier en wijn heeft opgemerkt in punt 66 van het arrest MEZZOPANE.

Dat er alcoholhoudende cocktails bestaan waarin bier met andere alcoholhoudende dranken zoals tequila wordt gemengd, doet niet af aan de hierboven uiteengezette verschillen tussen deze waren, aangezien deze omstandigheid geldt voor vele dranken die evenwel niet soortgelijk zijn.

Deze omstandigheid zorgt er, om de in punt 67 van het arrest MEZZOPANE uiteengezette redenen, evenmin voor dat de betrokken waren complementair zijn. Waren zijn immers complementair wanneer zij dermate onderling verbonden zijn dat de ene waar onontbeerlijk of belangrijk is voor het gebruik van de andere. In casu zijn de door het aangevraagde merk aangeduide alcoholhoudende dranken noch onontbeerlijk noch belangrijk voor het gebruik van bier en omgekeerd. Overigens kan uit geen enkel element van het dossier worden afgeleid dat de koper van een van deze waren in het bijzonder ertoe zou worden gebracht de andere waar te kopen.

Wat het concurrerend karakter van de betrokken waren betreft, oordeelt het Gerecht dat dit duidelijk beperkter is dan voor bier en wijn in punt 68 van het arrest MEZZOPANE is vastgesteld. De aanvaarding door het Gerecht, in punt 68 van het arrest MEZZOPANE, van een zekere concurrentieverhouding tussen wijn en bier was gebaseerd op de omstandigheid dat volgens de rechtspraak van het Hof op andere gebieden dan dat van het gemeenschapsmerk, wijn en bier tot op zekere hoogte aan dezelfde behoeften kunnen voldoen, zodat moet worden erkend dat zij in zekere mate substitueerbaar zijn. Het Hof heeft evenwel gepreciseerd – zoals het Gerecht eveneens heeft benadrukt – dat, gelet op de grote verschillen in kwaliteit en dus in prijs tussen wijnsoorten, bij de bepaling van de beslissende concurrentieverhouding tussen bier, een populaire en veel geconsumeerde drank, en wijn moet worden uitgegaan van wijnen die bij het grote publiek het meest in trek zijn, namelijk in het algemeen de lichtste en de goedkoopste soorten. De door het aangevraagde merk aangeduide alcoholhoudende dranken zijn doorgaans evenwel duidelijk minder licht en aanmerkelijk duurder dan „wijnen die bij het grote publiek het meest in trek zijn”, zodat de beoordeling van het Hof niet kan worden toegepast in het onderhavige geval.

(cf. punten 49, 51, 54-57)

6. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punten 61, 62)